

Streszczenie rozprawy doktorskiej pt.: „Podział spółki przez wydzielenie”, Piotr Rysiak, Warszawa 2023 r.

Przedmiotem rozprawy doktorskiej rozprawy doktorskiej pt. „Podział spółki przez wydzielenie” jest podział spółki przez wydzielenie, o którym mowa w art. 529 § 1 pkt 4) ustawy z dnia 15 września 2000 r. kodeks spółek handlowych (Dz.U. Nr 94, poz. 1037; dalej: „KSH”).

Celem rozprawy doktorskiej było całościowe omówienie instytucji, o której mowa w temacie pracy. Tematyka podziału spółki była już przedmiotem opracowań monograficznych. Prace te są poświęcone odpowiednio: prawnoporównawczej analizie tej instytucji względem uregulowań prawa niemieckiego¹ oraz szczegółowemu omówieniu procedury podziału². Nie ukazała się natomiast do tej pory praca traktująca wyłącznie o tym wybranym sposobie podziału.

Praca składa się ze wstępu, a następnie: omówienia celów dokonywania podziału przez wydzielenie oraz źródeł jego regulacji (1 rozdział), skutków podziału przez wydzielenie (2 rozdział), wymogu sfinansowania wydzielenia (3 rozdział), odmienności w zakresie procedury podziału przez wydzielenie względem procedury podziału przez rozdzielenie (4 rozdział) oraz odpowiedzialności spółek uczestniczących w podziale przez wydzielenie z art. 546 KSH (5 rozdział). Pracę zamyka przedstawienie wniosków końcowych.

Praca zawiera cztery główne tezy badawcze.

Teza pierwsza: główną odmiennością podziału przez wydzielenie względem pozostałych sposobów podziału obok braku utraty podmiotowości prawnej spółki dzielonej wskutek podziału, jest konieczność sfinansowania podziału. W ramach jej rozwinięcia, przedstawiono kilka bardziej szczegółowych tez odnoszących się do wymogu sfinansowania wydzielenia. Dotyczą one m.in. ustawowych granic korzystania z kapitałów własnych spółki dzielonej przez wydzielenie w celu sfinansowania podziału, źródeł finansowania wydzielenia z kapitałów własnych spółki dzielonej, w tym dopuszczalności użycia *aggio* emisyjnego dla sfinansowania podziału przez wydzielenie, podziału przez wydzielenie spółki o ujemnych kapitałach własnych, możliwości wydzielenia ze spółki aktywów netto o wartości ujemnej.

Teza druga: w przypadku podziału przez wydzielenie składniki majątku oraz zobowiązania pominięte w planie podziału należy uznawać za przypisane w sposób dorozumiany spółce dzielonej.

Teza trzecia: w obecnym stanie prawnym jedynym możliwym sposobem podziału przez wydzielenie bez podwyższenia kapitału zakładowego spółki przejmującej jest podział zakładający przyznanie udziałów lub akcji własnych tej spółki wspólnikom lub akcjonariuszom spółki dzielonej.

¹ P. Pinior, Podział spółek kapitałowych w prawie polskim i niemieckim, Warszawa 2003.

² A. Nowacki, Procedura podziału spółki, Warszawa 2013.

Teza czwarta: odpowiedzialność spółki dzielonej przez wydzielenie jest nieograniczona względem jej dotychczasowych wierzycieli. Natomiast względem „nowych wierzycieli”, tj. osób względem których spółka dzielona staje się zobowiązana solidarnie wskutek podziału, a będących przed realizacją podziału wierzycielami spółki przejmującej, odpowiedzialność ta jest ograniczona w sposób, o którym mowa w art. 546 KSH.

Główną stosowaną w pracy metodą badań była metoda dogmatyczna. Posłużono się także metodą prawnoporównawczą. Zawarte w pracy wnioski są oparte na badaniu ustawodawstwa niemieckiego, francuskiego, niderlandzkiego, luksemburskiego, cypryjskiego i w ograniczonym zakresie – angielskiego. W ograniczonym zakresie posłużono się również metodą historyczną.

Zamieszczone w pracy wnioski końcowe zawierają zwięzłą ocenę regulacji podziału przez wydzielenie w KSH w kontekście prawodawstwa Unii Europejskiej oraz postulaty *de lege ferenda*.